

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ, 1989 ਵਿੱਚ, ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਰੋਨਾਲਡ ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਤਿਗੁਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰਣ ਉਸ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੱਤ ਆਖਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਇਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਦੋ ਪੜਾਅ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਜੀਵਿਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵੀ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉਹ ਨਾਮ ਜੋ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਗਏ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਣਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਨਿਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ? 1 ਪਤਰਸ 4:17.

ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੇਖਕ ਦੀ ਸਿਆਹੀਦਾਨੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਵਰਗ ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਦ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਪਾਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੋਪ ਦੇ ਸੂਰਜ-ਦਿਹਾੜੇ ਉੱਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਦੀ ਦਵਾਤ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

“ਪਰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਐਸਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ—ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ—ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜੋ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਸਬਤ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸਬਤ ਦੀ ਬੱਝਬੱਝਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਆਦਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਰੋਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ—‘ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ’—ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਜੋ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ‘ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ’ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।” *The Great Controversy*, 449.

ਜਿਹੜੇ ਮੁਹਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਯੱਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹ ਉੱਭਰੇਗੀ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਾਤੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਧਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਬਚੇ-ਖੁੱਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੂਰ ਤੋਂ, ਮਿਸਰ ਤੋਂ, ਪਥਰੋਸ ਤੋਂ, ਕੂਸ਼ ਤੋਂ, ਏਲਾਮ ਤੋਂ, ਸ਼ਿਨਾਰ ਤੋਂ, ਹਮਾਥ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਏਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਛਿਤਰਾਏ ਹੋਏਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 11:10-12.

ਜੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਜੀਉਂਦੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਜਾਂਚ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ, ਮਹਾਨ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ

ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਆਰਾਮ-ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦਾਨਵ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।" Bible Training School, December 1, 1903.

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਐਲੀਆਹ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ; ਪਹਿਲੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਿਪਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਉਡੇਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੱਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ, ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੰਡਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਣਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਦਇਆਲੂ ਹਿਰਦਾ ਸਪਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣਨਗੇ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" Review and Herald, November 22, 1906.

ਜੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਉਹ ਉਹੀ "ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ" ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ।

ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਭੇੜਸ਼ਾਲਾ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਭੇੜਸ਼ਾਲਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਚਰਵਾਹਾ। ਯੂਹੰਨਾ 10:16.

ਜੇ "ਆਵਾਜ਼" ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦੂਜੀ "ਆਵਾਜ਼" ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੁਗਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਲਿਆ ਹੈ।

"ਨਬੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੂਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ' (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:1, 2)। ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪਿਲਾਈ ਹੈ' (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 14:8)। ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਕੀ ਹੈ?—ਉਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੰਬੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸੱਬਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਹਵਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ—ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਮਰਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭੁੱਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ' (ਮੱਤੀ 15:9)।"

"ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਧਰਮ-ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁੱਧੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, 'ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ' (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ, 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ

ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੀਜਾ ਦੂਤ, ਜੋ ਵਚਨ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਜ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਚਨ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਛਾਂਟ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ।

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜੋ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੇਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਵੀ ਦਾਗ ਜਾਂ ਮੈਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਹੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੋਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝਰੀ ਸੀ...."

"ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰੀ ਢਾਂਚਾ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੇਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛਾਪ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਦੀਵਕਾਲ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।" Testimonies, volume 5, 214, 216.

ਇੱਥੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿੱਖੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਸਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੈਂਤਕੋਸਤ ਵੇਲੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੈਂਤਕੋਸਤ ਵੇਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੋਰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਕਸੌਟੀ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਧਰਮ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 9:24.

ਜਿਹੜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸਨ 34 ਵਿੱਚ ਸਤੀਫ਼ਨ ਦੇ ਪੱਥਰਵਾਹ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਅਕਸਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਫਿਰ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ [ਸੱਤ ਸਾਲ] ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਦਿੜ੍ਹ ਕਰੇਗਾ।’ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ੁਦ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੇਰਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ। ‘ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।’ ਦਾਨੀਏਲ 9:27. ਈ. ਸੰ. 31 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਜੇ ਸੱਚਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸੀ, ਕਲਵਰੀ ਉੱਤੇ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪਰਦਾ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਬਲੀਦਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਲੁਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇ।”

“ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ—ਸੱਤ ਸਾਲ—ਈ. ਸੰ. 34 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਤਦ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਚੇਲੇ, ਜੋ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਿਖਰ ਗਏ ਸਨ, ‘ਹਰ ਥਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:4); ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਉਲ ਉਤਪੀੜਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਰਸੂਲ ਪੱਲੁਸ ਬਣ ਗਿਆ।” *The Desire of Ages*, 233.

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ; ਤਦਾਪਿ, ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ “ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ,” ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 34 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਰਸਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਾ ਸੀ। ਜਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਲੀਦਾਨੀ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੇਵਾ ਨਿਰਅਰਥਕ ਹੋ ਗਈ। ਕਾਇਨ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਕੇ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਦ ਮੰਦਰ ਦਾ ਅੰਦਰਲਾ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਹੋਣਾ ਤੱਕ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਟ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਲਿਦਾਨੀ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਦਾ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 165.

ਕੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਸਤੀਫ਼ਨਸ ਦੀ ਪੱਥਰਵਾਰੀ ਵੇਲੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ? ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਸਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲੋਕ ਨਿਆਇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਆਇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਇ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਿਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭਤ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਭਤ ਵਜੋਂ ਮਨਾਕੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਉਸ ਦੇ ਦਿਵਿਆ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਅਭ੍ਰਾਂਤਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉਸ ਦੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਇਕ ਜਾਲੀ ਸਭਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਭਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਪਪੰਥੀ ਇਤਨਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲਿਆਵੇਗੀ।”

“ਸੱਬਤ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ, ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਸੱਚੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੇਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮੁਦਾਇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਤਿ ਨਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬਾਧਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਲਏ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਖਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਦੋਂ ਜੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੌਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੇਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

“ਤੇਜ਼ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ੁਲਮ ਸਹੇ ਸਨ, ਤਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੇਵਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” Bible Training School, February 2, 1913.